

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 31 grudnia 1960 r. **Nr 6***

TREŚĆ:

11

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 lipca 1960 r.

w sprawie wyglądu, oświetlenia i sygnałów pojazdów mechanicznych straży pożarnych.

Na podstawie art. 2 pkt 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58). § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24 maja 1947 r. o wyglądzie zewnętrznym pojazdów mechanicznych (Dz. U. z 1947 r. Nr 45, poz. 233 i z 1948 r. Nr 13, poz. 103) i w związku z §63 ust. 1 rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 85, poz. 616 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Bojowe pojazdy mechaniczne straży pożarnych powinny być koloru czerwonego (czerwień sygnałowa), z wyjątkiem błotników i kół, które powinny być koloru czarnego.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również samochodów osobowych straży pożarnych typu otwartego (torpedo).

§ 2. Dla bojowych pojazdów mechanicznych straży pożarnych ustala się dodatkowe znaki rozpoznawcze:

1) jedną lampę ostrzegawczą, czerwoną, o obrotowym snopie światła, umieszczoną z przodu, na dachu, pośrodku kabiny kierowcy,

2) sygnał dźwiękowy — elektryczną syrenę ostrzegawczą, o dwu tonach podawanych na przemian i zasięgu głosu przynajmniej do 1 km w terenie zabudowanym,

3) napisy określające przynależność pojazdu do jednostki, a mianowicie:

a) dla bojowych pojazdów mechanicznych zawodowych straży pożarnych i pogotowia zawodowego:

Zawodowa Straż Pożarna

w . . . .

b) dla bojowych pojazdów mechanicznych ochotniczych straży pożarnych i posterunków zawodowych:

Ochotnicza Straż Pożarna

w . . . .

c) dla bojowych pojazdów mechanicznych szkół pożarniczych:

Szkoła Oficerów Pożarnictwa

w . . . .

Podoficerska Szkoła Pożarnicza

w . . . .

4) napisy wymienione w pkt 3 powinny być koloru białego, o wysokości liter 40 mm, po obydwu stronach nadwozia pojazdu mechanicznego, na przednich drzwiach.

§ 3. Dla samochodów osobowych operacyjnych komend straży pożarnych ustala się dodatkowe znaki rozpoznawcze:

1) jedną lampę ostrzegawczą czerwoną, o obrotowym snopie światła, umieszczoną z przodu, pośrodku, nad szybą przednią pojazdu,

2) sygnał dźwiękowy — elektryczną syrenę ostrzegawczą, o dwu tonach podawanych na przemian i zasięgu głosu przynajmniej do 1 km w terenie zabudowanym,

3) po obydwu stronach samochodu, na przednich drzwiach znak rozpoznawczy na czerwonym tle (czerwień sygnałowa) w kształcie koła o średnicy 150 mm, z białym obrzeżem szerokości 5 mm i umieszczonym wewnątrz stylizowanym emblematem pożarniczym oraz napisem „Straż Pożarna", o wysokości liter 20 mm. Znak rozpoznawczy powinien być koloru białego na czerwonym tle (czerwień sygnałowa) i umieszczony w osi symetrii przednich drzwi samochodu,

4) wzdłuż nadwozia samochodu pas koloru czerwonego (czerwień sygnałowa) o szerokości 80 mm, przebiegający wzdłuż maski silnika i boku samochodu do wspornika tylnego zderzaka.

§ 4. Dodatkowe sygnały ostrzegawcze (§ 2 pkt 1 i 2 oraz § 3 pkt 1 i 2) mogą być używane wyłącznie w czasie przejazdu do pożarów oraz w toku zwalczania klęsk żywiołowych.

§ 5. 1. Znaki rozpoznawcze wymienione w § 2 pkt. 3 oraz w § 3 pkt. 3 i 4 powinny być wprowadzone do dnia 31 grudnia 1961 r.

2. Znaki rozpoznawcze, wymienione w § 2 pkt. 1 i 2 oraz w § 3 pkt 1 i 2 powinny być wprowadzone do dnia 31 grudnia 1963 r.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie ustalenia koloru, oświetlenia i sygnałów pojazdów mechanicznych straży pożarnych (Monitor Polski Nr 63, poz. 746).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w. z. D. **Tarantowicz**

Minister Spraw Wewnętrznych: **W. Wicha**

12

ROZKAZ WPROWADZAJĄCY Nr 13/60

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 31 grudnia 1960 r.

w sprawie regulaminu naczelnika rejonu pożarniczego

§ 1.

1. Zatwierdzam i wprowadzam do użytku służbowego regulamin naczelnika rejonu pożarniczego, stanowiący załącznik do niniejszego rozkazu.

2. Jednocześnie unieważniam wszelkie wydane dotychczas regulaminy, instrukcje i inne przepisy służbowe w sprawach unormowanych niniejszym regulaminem.

§ 2.

Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Komendant Główny: **R. Darczewski**

Załącznik do rozkazu wprowadzającego Nr 13/60 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31.XII.1960 r.

Regulamin
naczelnika rejonu pożarniczego

§ 1. Dla celów koordynacji i współdziałania straży pożarnych działających na terenie gromad, osiedli i miast nie stanowiących powiatów miejskich, tworzy się rejony pożarnicze.

§ 2. 1. Rejony pożarnicze organizują i określają ich obszar działania powiatowi komendanci straży pożarnych w porozumieniu z prezydium zarządu oddziału powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

2. Obszar gromady, osiedla lub miasta, na którym znajduje się mniej niż trzy (3) straże pożarne łączy się z sąsiednimi obszarami administracyjnymi w jeden rejon pożarniczy, — w porozumieniu z zainteresowanymi prezydiami rad narodowych.

3. Do rejonu pożarniczego wchodzą — ochotnicze, zawodowe i obowiązkowe straże pożarne poszczególnych miejscowości i zakładów pracy.

§ 3. Koordynację działalności straży pożarnych wchodzących do rejonu pożarniczego sprawuje jeden z naczelników (komendantów) tych straży — jako naczelnik rejonu pożarniczego.

§ 4. 1. Naczelnika rejonu pożarniczego i 1—2 zastępców wyznacza wojewódzki komendant straży pożarnych na wniosek komendanta powiatowego, uzgodniony:

a) z prezydium zarządu oddziału powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, gdy kandydatura dotyczy naczelnika terenowej ochotniczej straży pożarnej,

b) z kierownictwem zakładu, gdy chodzi o naczelnika (komendanta) straży pożarnej zakładu pracy.

2. Jeżeli do rejonu pożarniczego wchodzą straże pożarne o różnym typie wyposażenia technicznego, wówczas na naczelnika rejonu przy równych kwalifikacjach kandydatów należy wyznaczyć naczelnika (komendanta) tej straży, która posiada najwyższy stopień usprzętowienia (typ „S").

3. Wyznaczanie naczelnika rejonu pożarniczego następuje w drodze pisemnej, według wzoru stanowiącego załącznik Nr 1.

§ 5. 1. Naczelnik rejonu pożarniczego podlega powiatowemu komendantowi straży pożarnych.

2. Naczelnikowi rejonu pożarniczego podlegają naczelnicy (komendanci) straży pożarnych należących do rejonu, w zakresie koordynowania spraw określonych w niniejszym regulaminie.

§ 6. Do podstawowych zadań naczelnika rejonu należy:

1. utrzymanie ciągłości organizacyjnej między powiatową komendą straży pożarnych a strażami w gromadach, osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów oraz strażami zorganizowanymi w zakładach pracy,

2. koordynowanie działalności tych straży, sprawowanie nad nimi nadzoru i opieki oraz przeprowadzanie kontroli w zakresie przewidzianym niniejszym regulaminem,

3. udzielanie pomocy powiatowemu komendantowi straży pożarnych jak również oddziałowi powiatowemu Związku OSP w zakresie współdziałania organów związkowych z organami ochrony p-pożarowej.

§ 7. W szczególności do naczelnika rejonu należy:

1. **W zakresie spraw operacyjnych i szkolenia.**

a) dowodzenie strażami pożarnymi na obszarze rejonu w czasie pożaru i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z przepisów, regulujących sprawy dowodzenia w czasie akcji ratowniczych.

b) udział w dochodzeniach popożarowych,

c) organizowanie i przeprowadzanie ćwiczeń, manewrów i zawodów pożarniczych w rejonie.

d) przeprowadzanie odpraw instruktażowo-szkoleniowych dla funkcyjnych straży pożarnych,

e) opracowywanie i przedstawianie prezydium rady narodowej planu dostarczania środków przewozowych dla straży w rejonie,

f) współudział w opracowaniu planów zaopatrzenia wodnego, budowy odpowiednich urządzeń i nadzór nad ich konserwacją.

g) przeprowadzanie kontroli w strażach przez urządzanie alarmów i ćwiczeń w celu sprawdzania gotowości bojowej załogi i sprzętu oraz poziomu wyszkolenia,

h) udzielanie pomocy powiatowemu komendantowi w organizowaniu i prowadzeniu szkolenia pożarniczego a odziałowi powiatowemu Związku OSP w jego działalności w zakresie spraw kulturalno oświatowych i sportu.

2. **W zakresie spraw prewencji pożarowej.**

a) ustalanie z prezydium rady narodowej terminów kontroli p-pożarowych (wiosennych i jesiennych) w poszczególnych miejscowościach,

b) przedstawianie wniosków do Prezydium Rady Narodowej w sprawie doboru osób do zespołów kontrolnych i nadzorowania ich działalności,

c) pouczanie ludności na zwoływanych zebraniach o sposobach zapobiegania pożarom i obowiązujących przepisach p-pożarowych.

3. **W zakresie spraw ogólno-organizacyjnych.**

a) udział w walnych zebraniach ochotniczych straży pożarnych i przedstawianie działalności poszczególnych straży w powiązaniu z działalnością rejonu,

b) przedstawianie prezydium i innym organom rady narodowej wszelkich potrzeb ochrony przeciwpożarowej i dezyderatów poszczególnych straży z obszaru rejonu,

c) przedkładanie wniosków powiatowemu komendantowi straży pożarnych odnośnie usprawnienia organizacji i technicznej działalności straży na obszarze rejonu oraz załatwianie na zlecenie powiatowego komendanta innych spraw w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej.

§ 8. Dla celów sprawozdawczych naczelnik rejonu prowadzi „Dziennik czynności" wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 2.

§ 9. Wydatki biurowe naczelnika rejonu pokrywa powiatowy komendant straży pożarnych z funduszu dotacyjnego.

Załącznik Nr 1

....
(nazwa i adres komendy)

...................................., dn. ....

Obywatel ....

Naczelnik (komendant) .... straży pożarnej

w ....

Na podstawie § 4 ust. 1 regulaminu naczelnika rejonu pożarniczego ustalonego Rozkazem wprowadzającym Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 grudnia 1960 r. powierzam Obywatelowi kierownictwo i koordynację działalności straży pożarnych wchodzących do rejonu pożarniczego obejmującego: powiatu..........................

Zadania naczelnika rejonu pożarniczego będzie Obywatel wykonywał zgodnie z regulaminem oraz wytycznymi i zarządzeniami Powiatowego Komendanta Straży Pożarnych.

Powierzając Obywatelowi te zaszczytne i odpowiedzialne zadania wyrażam przekonanie, że będzie je Obywatel spełniał w poczuciu odpowiedzialności i pełnej troski o dobro podporządkowanych jednostek.

....
Wojewódzki Komendant
Straży Pożarnych

Załącznik Nr 2

Strona tytułowa

DZIENNIK CZYNNOŚCI

naczelnika rejonu pożarniczego

w...

Rozpoczęty dnia.......................... 196....... r.

Zakończony dnia.......................... 196....... r.

Strona wewnętrzna

Miesiąc .... 196....... r.

Lp. czynności	Dzień czynności	Miejsce wykon. czynności	Rodzaj wykon. czynności	Uwagi:

Na odwrocie strony tytułowej

W S K A Z Ó W K I

prowadzenia dziennika czynności

1. Dziennik należy prowadzić chronologicznie i bez zaległości, podając zasadnicze czynności.
2. Treść zapisów w dzienniku powinna być krótka i zwięzła.

   Nie stosować rozwlekłej formy opisowej.
3. Kilka czynności wykonywanych w jednym dniu oznaczyć kolejną liczbą porządkową i umieścić pod jedną datą. Czynności biurowe określać skrótem „praca biurowa".
4. Czynności związane z załatwieniem interesantów w sprawach zasadniczych należy zamieszczać w dzienniku, wpisując krótko i zwięźle sposób załatwienia sprawy.
5. Arkusze dziennika wypełniać przez kalkę z tym, że pierwsze arkusze ułożone chronologicznie, po upływie miesiąca sprawozdawczego przesłać Komendzie Powiatowej Str. Poż., jako sprawozdanie z działalności.
6. Dziennik wypełniać staranie, czytelnym pismem i utrzymywać w należytym porządku.

13

PISMO OKÓLNE Nr 11/60.

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 19 października 1960 r.

w sprawie kwalifikacji podoficerów pożarnictwa — kierowców pojazdów mechanicznych straży pożarnych.

Zarządzeniem Nr 2/59 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 2 kwietnia 1959 r. (Dz. KGSP Nr 5 poz. 13) określone zostały kwalifikacje jakie posiadać powinni podoficerowie pożarnictwa — kierowcy pojazdów mechanicznych, którzy pełnią służbę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

Komenda Główna Straży Pożarnych została poinformowana, że niekórzy komendanci postanowienie zawarte w § 1 ust. 3 pkt. 2 powołanego na wstępie zarządzenia interpretują jako przepis zwalniający jednostki straży pożarnych od obowiązku przestrzegania zasady ustalonej w rozporządzeniu Ministrów Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Obrony Narodowej z dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1954 r. Nr 3 poz. 6) — zabraniającej kierowcom posiadającym pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych II kategorii, prowadzenia w miastach liczących podnad 100 000 mieszkańców autobusów, karetek sanitarnych stacji pogotowia ratunkowego, samochodów bojowych straży pożarnych i innych pajazdów uprzywilejowanych w ruchu.

Zarządzeniem Nr 2/59 Komendanta Głównego Straży Pożarnych określone zostały jedynie kwalifikacje kierowców jednostek ochrony przeciwpożarowej, nie reguluje ono jednak kwestii uprawnień kierowców do prowadzenia poszczególnych rodzai pojazdów mechanicznych, a więc nie narusza ono w niczym postanowień rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1953 r. (Dz. U. z 1954 r. Nr 3 poz. 6), które w całej rozciągłości ma zastosowanie do jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Komendant Główny: R. DARCZEWSKI

14

PISMO OKÓLNE Nr 13/60

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 19 listopada 1960 r.

w sprawie interwencji jednostek straży pożarnych w drobnych awariach i wypadkach.

Według posiadanych informacji okazuje się, że jednostki straży pożarnych, zwłaszcza w ośrodkach miejskich, często otrzymują zgłoszenia od instytucji i osób prywatnych z prośbą o interwencję przy usuwaniu rozmaitego rodzaju drobnych awarii lub wykonania prac o charakterze gospodarczym. Przeważnie chodzi tu o takie wypadki, jak:

1) otwieranie zatrzaśniętych drzwi mieszkaniowych,
2) zamykanie uszkodzonych lub otwartych kranów wodociągowych i gazowych w mieszkaniach,
3) ścinanie nadłamanych gałęzi z drzew,
4) zakładanie dekoracji na budynkach,
5) zrywanie zwisających gzymsów, sopli lodowych lub usuwanie śniegu z dachów,
6) rozbieranie zagrożonych rusztowań budowlanych,
7) wypompowywanie wody z zalanych piwnic i suteren,
8) usuwanie awarii dzwigów osobowych,
9) unieszkodliwianie psychicznie chorych, znajdujących się na znacznej wysokości,
10) wyciąganie koni i bydła z głębokich dołów oraz szereg innych podobnych wypadków.

W związku z powyższym wyjaśniam co następuje:

1. Ustawa o ochronie przeciwpożarowej z dnia 13.04. 1960 r. w art. 6 wyraźnie zakazuje używania sprzętu pożarniczego do celów nie związanych z zadaniami straży pożarnych.

2. Mając jednak na uwadze interes publiczny i dobro społeczne uznać należy, że w niektórych wyżej wymienionych lub podobnych okolicznościach interwencja straży pożarnych jest niezbędna, pomimo, że zgłoszenie nie dotyczy pożaru, katastrofy albo klęski żywiołowej.
Interwencja zatem straży pożarnych w omawianych sytuacjach jest w pełni uzasadniona, jeżeli istnieje:

   a) zagrożenie życia ludzkiego, (np.: niebezpieczeństwo upadku dziecka z okna),

   b) narażenie na poważne straty materialne lub ewentualność powstania groźnej w skutkach awarii (np.: zalanie wodą magazynów, runięcie rusztowań),

c) brak możliwości udzielenia pomocy przez inne organa i instytucje (np.: pogotowie dzwigowe, wodociągowe, gazowni itp.).

3. Wydanie straży pożarnej polecenia podjęcia interwencji w omawianych okolicznościach przysługuje każdorazowo wyłącznie komendantowi danej jednostki, a podczas jego nieobecności — oficerowi operacyjnemu — w tych jednostkach, w których taka funkcja jest ustalona, a w pozostałych — oficerowi dyżurnemu komendy.

Wyżej wymienieni ustalają również liczebność załogi i rodzaj sprzętu, wysyłanego na miejsce wypadku, z tym, że w razie konieczności zastosowania drabin lub innego wyposażenia do pracy na wysokości, nie może być użytych mniej niż dwóch ludzi.

15

PISMO OKÓLNE Nr 15/60

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 22 listopada 1960 r.

w sprawie zapewnienia celowości wydatków i kontroli właściwego wykorzystania kwot przeznaczonych na ochronę przeciwpożarową w Funduszu Gromadzkim.

Gromadzkie rady narodowe na podstawie art. 5 pkt. 1 podpunkt b, ustawy z dnia 12 marca 1958 r., o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. Nr 17 poz. 73) przeznaczają na cele urządzeń przeciwpożarowych sumy z tego funduszu.

W świetle wyjaśnień Urzędu Rady Ministrów — Biuro Prawne Nr PR9-4/58 z dnia 16 września 1958 r. kwoty przwidziane na cele przeciwpożarowe z funduszu gromadzkiego powinny być przeznaczone przede wszystkim na:

— utrzymanie, konserwację i remont strażnic, zbiorni ków i innych urządzeń wodnych,

— konserwację i remont sprzętu pożarniczego, pomoc w realizacji czynów społecznych, podejmowanych przez zebrania wiejskie lub ochotnicze straże pożarne w zakresie budowy strażnic, poprawy stanu ppoż. zaop. wodnego i innych urządzeń przeciwpożarowych,

— zakup sprzętu pożarniczego i uzbrojenia osobistego.

Prezydia gromadzkich rad narodowych nie udzielają strażom pożarnym bezpośrednio dotacji gotówkowych z tego funduszu a jedynie pokrywają należności w ramach przyznanej kwoty na podstawie przedstawionych rachunków za zużyte materiały i robociznę fachową i zakupiony sprzęt.

Państwowy Zakład Ubezpieczeń udziela z funduszów specjalnych dotacji prezydiom gromadzkich rad narodowych lub ochotniczym strażom pożarnym realizującym czyny społeczne w zakresie budowy strażnic, zbiorników i innych urządzeń wodnych.

Rozliczanie udzielanych dotacji z funduszów specjalnych powinno być dokonane zgodnie z obowiązującymi pszepisami.

Z budżetów komend powiatowych mogą być udzielane dotacje gromadzkim radom narodowym na wyżej wymienione cele o ile fundusz gromadzki nie pokrywa wszystkich potrzeb związanych z ochroną przeciwpożarową na tym terenie.

W oparciu o instrukcję Ministra Finansów z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie wykonywania wyżej cytowanej ustawy (M. P. Nr 23 poz. 139) § 30 pkt. 1 i 2 powiatowe komendy straży pożarnych jako organy wykonawcze powiatowych rad narodowych mają obowiązek nadzorować celowość wydatków i kontrolować właściwe wykorzystanie sum przewidzianych przez gromadzkie rady narodowe w ramach funduszu gromadzkiego na zaspokojenie potrzeb w zakresie urządzeń przeciwpożarowych, a w szczególności:

I. W zakresie planowania i realizacji funduszów gromadzkich, Komendy Powiatowe:

1. występują z wnioskami do gromadzkich rad narodowych odnośnie wysokości preliminowania odpowiednich sum w ramach funduszów gromadzkich na cele przeciwpożarowe,

2. planują i prowadzą rozdział materiałów budowlanych, na realizację zadań przewidzianych w ramach funduszów gromadzkich, z przydziałów centralnych oraz z przydziałów powiatowych rad narodowych,

3. udzielają pomocy gromadzkich radom narodowym w uzyskaniu materiałów budowlanych, pochodzenia miejscowego oraz w zakupie sprzętu pożarniczego,

4. ustalają w ramach obowiązujących normatywów typy strażnic, zbiorników i rodzaje innych urządzeń wodnych,

5. dopilnowują włączania zadań rzeczowych z funduszów gromadzkich do planów inwestycyjnych w ramach obowiązujących w tym zakresie przepisów.

II. W zakresie nadzoru i kontroli realizacji funduszów gromadzkich przez gromadzkie rady narodowe, Komendy Powiatowe:

1. opiniują plany finansowe i rzeczowe w ramach funduszów gromadzkich na cele przeciwpożarowe,

2. opiniują techniczne projekty budów z uwzględnieniem przydatności dla celów przeciwpożarowych i kosztów projektowanych urządzeń,

3. nadzorują poprzez bieżące kontrole i udział w komisjach odbioru, wykonawstwo zadań ze specjalnym uwzględnieniem przydatności wykonywanych budów lub zakupów i ich wartości użytkowych.

4. dokonują rocznych analiz gospodarki funduszami gromadzkimi na cele przeciwpożarowe, które z odpowiednimi wnioskami przedkładają prezydium powiatowej rady narodowych, uwzględniając w nich celowość wydatków i właściwość ich wykorzystania,

5. współpracują z odnośnymi organami powiatowymi rad narodowych, a przede wszystkim z architektami powiatowymi w zakresie analizy kosztów i właściwości technicznego wykonania budów i urządzeń, wydziałami finansowymi w zakresie właściwości zleceń i rozliczeń finansowych, nanosząc im swoje uwagi, zastrzeżenia i wnioski,

6. komendy wojewódzkie w czasie przeprowadzanych kontroli w komendach powiatowych obowiązane są sprawdzać właściwość gospodarki funduszami gromadzkimi.

Zobowiązuję powiatowych komendantów do ścisłego stosowania niniejszych wytycznych przy planowaniu i realizowaniu kwot przeznaczonych na ochronę ppoż. w ramach Funduszu Gromadzkiego.

Komendant Główny: R. DARCZEWSKI

Druk. MSW — 698-61.